

BÀI HỌC 12

ĐẮNG CỨU CHUỘC CỦA ÔNG GIÓP

CÂU GỐC: *“Thật người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh sự buồn bực của chúng ta; mà chúng ta lại tưởng rằng người đã bị Đức Chúa Trời đánh và đập, và làm cho khốn khổ”* (Ê-sai 53:4).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: *Gióp 19:25-27; Giăng 1:1-14; Gióp 10:4, 5; Lu-ca 2:11; Ga-la-ti 4:19; Lu-ca 9:22; Ê-sai 53:1-6.*

Trong chương 38 của sách Gióp, Đức Chúa Trời bỗng đứng xuất hiện trước mặt ông Gióp một cách lạ lùng, đánh dấu cực đỉnh của sách Gióp, phần hào hứng và sôi nổi nhất, ngay trước hồi kết thúc, tạo nên lòng ăn năn và ước muốn xưng tội trong ông. Rồi Ngài nghiêm khắc quở mắng các bạn của ông, vì đã nói ra những ý tưởng sai lầm. Tuy nhiên, không vì vậy mà ông Gióp không cầu nguyện cho các bạn mình. Sau tất cả các sự việc trên, “Đức Giê-hô-va bèn đem người ra khỏi cảnh khốn người, và ban lại cho Gióp gấp bằng hai các tài sản mà người đã có trước.” (Gióp 42:10), và ông đã sống một đời dài lâu sung mãn.

Câu chuyện của ông Gióp và kết cuộc của nó có một cái gì đó làm người đọc không cảm thấy thỏa mãn. Đức Chúa Trời và Sa-tan tranh cãi trên trời và rồi đối chọi với nhau trên đất, qua mạng sống và thể xác của ông Gióp đáng thương. Thật sai quấy và không công bằng chút nào khi một nạn nhân vô tội như ông Gióp lại phải vướng mắc trong trận chiến ác liệt ấy giữa Đức Chúa Trời và Sa-tan. Và còn khó hiểu hơn nữa ở chỗ, trong khi trận chiến đang diễn ra dữ dội như thế, Đức Chúa Trời vẫn cứ an nhiên tự tại trên ngai vàng của Ngài nơi thượng giới, điềm nhiên quan sát ông Gióp đau đớn quằn quại.

Câu chuyện này phải còn phần nào nữa, chứ không thể chỉ đơn thuần như vậy. Quả đúng vậy, phần còn lại đã xảy ra nhiều ngàn năm sau với cái chết trên thập tự giá của Đức Chúa Giê-su. Chỉ qua Đức Chúa Giê-su chúng ta mới có thể tìm thấy được câu trả lời diệu kỳ, đủ khả năng xoa dịu cho các nghi vấn mà sách Gióp đã đặt ra nhưng không trả lời hết.

ĐẮNG CỨU CHUỘC CỦA TA ĐANG SỐNG

Lúc Đức Chúa Trời hiện ra cho ông Gióp trong chương 38, Ngài tỏ cho ông biết Ngài là Đấng Tạo Hóa, “Ai đào kinh cho nước mưa chảy, phóng đường cho chớp nhoáng của sấm sét, để mưa xuống đất bỏ hoang, và trên đồng vắng không có người ở” (Gióp 38:25-26). Nhưng Chúa của chúng ta không phải chỉ là một Đấng Tạo Hóa; Ngài cũng mang một danh hiệu quan trọng khác.

Xin đọc Gióp 19:25-27. Các lời này cho chúng ta biết gì về niềm hy vọng của ông Gióp nơi sự cứu rỗi?

Các lời trên chứng tỏ ông Gióp hiểu biết phần nào về Đấng Cứu Thế, rằng loài người phải chết, nhưng qua Đấng Cứu Thế sẽ giáng trần trong tương lai, họ có hy vọng cho đời sau.

Ông Gióp nói lên tư tưởng quan trọng nhất của Thánh Kinh: Đức Chúa Trời là Đấng Cứu Chuộc của nhân loại. Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa đã tạo ra loài người, nhưng họ ngụp lặn trong biển đời tội lỗi, nhìn quanh chỉ thấy các tội nhân khác cũng đang ngụp lặn, và tất cả đều mang lời nguyền phải chịu chết vĩnh viễn trong biển tội của mình. Vì thế, nhân loại không phải chỉ cần một Đấng Tạo Hóa, mà cũng cần một Đấng Cứu Thế nữa, và Chúa chúng ta chính là cả hai (xin đọc Ê-sai 48:13-17), mới có thể mang lại cho chúng ta niềm hy vọng to lớn về sự sống đời đời.

Xin đọc Giăng 1:1-14. Các câu Kinh Thánh này liên kết Đức Chúa Giê-su là Đấng Tạo Hóa với Đức Chúa Giê-su là Đấng Cứu Chuộc như thế nào?

Giăng 1:1 rõ ràng gợi ý Sáng thế Ký 1:1, cho thấy Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa. Giăng 1:10-12 cho thấy sự liên hệ giữa Đức Chúa Giê-su là Đấng Sáng Thế và các việc làm của Ngài trong cương vị Đấng Cứu Thế. “Ngôi Lời ở thế gian, và thế gian đã làm nên bởi Ngài; nhưng thế gian chẳng từng nhìn biết Ngài... song dân mình chẳng hề nhận lấy. Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài,” (Giăng 1:10-12). Vì Đức Chúa Giê-su là Đấng Tạo Hóa nên Ngài có thể là Đấng Cứu Chuộc của chúng ta.

Nếu chúng ta chỉ có Đấng Sáng Thế nhưng không có Đấng Cứu Thế, chúng ta có được hy vọng nào? Câu trả lời của bạn cho thấy vai trò Cứu Chuộc của Đức Chúa Giê-su có tầm quan trọng sâu xa ra sao?

CON (CỦA) NGƯỜI

Các chương đầu của sách Gióp hé lộ một thoáng nhìn bao quát trên cuộc đấu tranh vĩ đại giữa Đấng Cơ Đốc và Sa-tan, để chúng ta cảm nhận nó thật sự và cụ thể như thế nào. Như chúng ta đã biết, theo Khải huyền 12:7-12, cuộc chiến ấy xuất phát từ thiên đàng, rồi lan xuống địa cầu, và đó cũng là đề tài trong sách Gióp. Nhưng thật đáng buồn cho ông Gióp, trận chiến vũ trụ vĩ đại ấy lại tập trung vào ông.

Xin đọc Gióp 10:4, 5. Trong số phận hẩm hiu ấy, ông Gióp than vãn điều gì và vào lúc nào?

Ý ông Gióp rất đơn giản. Ngài là Đức Chúa Trời, là Đấng Tạo Hóa mà cũng là Chủ Tể của vũ trụ, thì làm sao Ngài có thể hiểu được kiếp sống trong thân phận con người, hoặc thấu cảm được những đoạn trường mà họ trải nghiệm?

Xin đọc Lu-ca 2:11; Giảng 1:14; Lu-ca 19:10; Ma-thi-ơ 4:2; I Ti-mô-thê 2:5; và Hê-bơ-rơ 4:15. Các câu Kinh Thánh này đáp lại lời than vãn của ông Gióp như thế nào?

Ông Gióp than rằng Đức Chúa Trời không phải là người, cho nên không thể nào hiểu được nỗi thống khổ của ông. Tuy nhiên, Đức Chúa Trời đã đáp lại xác đáng tất cả các lời trách cứ của ông qua sự hạ trần làm người của Đức Chúa Giê-su. Tuy thấm nhuần thân tánh, Ngài cũng tràn đầy nhân tánh. Trong thể chất con người, Ngài biết thế nào là sự cam chịu sâu khổ, và thế nào là gay go phấn đấu, như ông Gióp và cả nhân loại đã chịu. Tín điều này được ghi trong các sách Phục Âm, mà qua đó chúng ta đọc biết rất rõ về bức chân dung phản ánh nhân tính của Ngài, cũng như việc Đức Chúa Giê-su đã trải qua cảnh khổ nhục, hoàn toàn với thể chất của một con người.

“Đấng Cơ Đốc đã không giả vờ làm người, nhưng thật sự khoác lên bản tính loài người và thể hiện bản chất ấy trong đời sống của Ngài... Ngài trở nên xác thịt, và là ảnh tượng của xác thịt tội lỗi.” – Phỏng trích từ phần giảng giải của Bà Ellen G. White giảng giải trong *The SDA Bible Commentary* trang 1124, quyển 5.

Hãy suy gẫm về ý nghĩa của sự kiện Đức Chúa Giê-su nhận lấy bản chất con người. Điều ấy cho bạn thấy gì về khả năng của Ngài có thể hiểu rõ được hoàn cảnh của bạn trong bất cứ cuộc vật lộn nào của bạn hiện nay?

CÁI CHẾT CỦA ĐĂNG CƠ ĐỐC

I Giăng 2:6 và Ga-la-ti 4:19 nói gì về Đức Chúa Giê-su và chúng ta nghĩ về Ngài như thế nào?

Mặc nhiên Đức Chúa Giê-su là một con người gương mẫu. Đời sống và cá tính của Ngài là tấm gương chói sáng mà mọi môn đồ Ngài cần noi theo với sự giúp đỡ từ ân điển Thiên Thượng. Đức Chúa Giê-su là mẫu mực trọn vẹn duy nhất cho chúng ta biết được lối sống theo ý Đức Chúa Trời.

Tuy vậy, không phải Đức Chúa Giê-su giáng trần chỉ để làm gương cho nhân loại, vì tình trạng tội nhân của con người đòi hỏi nhiều hơn là chỉ phát triển tính hạnh. Cải thiện cá tính chúng ta, để trở thành giống như ảnh tượng của Ngài, là nhiệm vụ quan trọng của Đức Chúa Giê-su, nhưng Ngài cũng còn một nhiệm vụ khác nữa, là đáp ứng nhu cầu của chúng ta về một “Đấng Chịu Thay”, đáng đền trả cho tội lỗi chúng ta. Đức Chúa Giê-su không phải giáng thế chỉ để sống một cuộc đời hoàn hảo làm gương cho chúng ta, nhưng Ngài cũng giáng thế để lãnh thay bản án tử hình của mỗi người chúng ta, hầu chúng ta có thể nhận lãnh đời sống hoàn hảo của Ngài.

Mác 8:31, Lu-ca 9:22 và 24:7, và Ga-la-ti 2:21 dạy gì về sự cần thiết của cái chết của Đấng Cơ Đốc vì chúng ta?

Giữ luật pháp thì quan trọng, nhưng hành động tốt đẹp đó không đủ để giải cứu tội nhân. Do đó, Đấng Cơ Đốc đã phải chết thay cho chúng ta. “Vậy thì luật pháp nghịch cùng lời hứa của Đức Chúa Trời hay sao? Chẳng hề như vậy; vì, nếu đã ban cho một luật pháp có thể làm cho sống, thì sự công bình chắc bởi luật pháp mà đến.” Ga-la-ti 3:21. Nếu luật nào có khả năng cứu được nhân loại, đó phải là luật của Đức Chúa Trời. Nhưng ngay cả luật ấy cũng không cứu được. Chỉ duy đời sống trọn vẹn là tấm gương ngợi sáng của Đức Chúa Giê-su mới cứu được chúng ta mà thôi. Vì vậy, Đấng Cơ Đốc đã giáng trần và cống hiến chính thân Ngài “vì tội lỗi dâng chỉ một của lễ” (Hê-bơ-rơ 10:12).

Kinh nghiệm bản thân của bạn qua bao lần tái phạm và tái phạm triển miên chứng minh thế nào về sự thật phũ phàng rằng bạn tuyệt đối cần phải có cho một Đấng Chịu Thay?

SỰ ĐAU KHỔ CỦA ĐẲNG TẠO HÓA

Xin đọc Ê-sai 53:1-6. Các câu Kinh Thánh này mô tả thế nào về sự đón đau của Chúa trên thập tự giá?

Ê-sai 53:4 bảo rằng Đức Chúa Giê-su mang gánh sự đau ốm và buồn bực của chúng ta, trong ấy chắc chắn phải gồm cả nỗi thống khổ và sầu đau của ông Gióp, cũng như của toàn thể thế gian, và chính vì tội lỗi ấy của tất cả nhân loại mà Đức Chúa Giê-su đã hy sinh trên thập tự giá.

Chỉ tại đồi Gô-gô-tha chúng ta mới có thể hiểu sách Gióp nhiều hơn. Đã hiện ra cho ông Gióp, đây là Đấng Tạo Hóa đã làm đại bàng biết bay, sắp đặt tất cả các nguyên tử hoạt động cùng nhau cho phúc lợi của loài người. Ngài đã cam chịu đón đau nhiều hơn bất cứ cá nhân nào đã từng hay có thể cam chịu, trong đó có ông Gióp. Ngài chấp nhận tất cả mọi đau buồn mà mỗi chúng ta đã trải nghiệm. Không ai có thể lên mặt dạy khôn Đức Chúa Trời về sự đau khổ, nhất là khi ở trong hình thể con người, Ngài đã tiếp gồng gánh toàn thể sự đau khổ tội lỗi đã gieo rất khắp năm châu. Mỗi cá nhân chúng ta chỉ cảm nhận được nỗi đau buồn riêng tư của mình, nhưng trên thập tự giá, Đức Chúa Giê-su đã cảm nhận được tất cả mọi đau buồn chống chất của nhân loại. “Người có biết luật của các tầng trời sao? Có thể lập chủ quyền nó dưới đất chăng?” (Gióp 38:33). Đức Chúa Trời càng thêm diệu kỳ trong mắt chúng ta khi chúng ta hiểu rằng Ngài đã đặt ra các định luật thiên nhiên cho vũ trụ, nhưng cũng chịu mang lấy hình thể con người và đã chết trong hình thể ấy “hầu cho Ngài bởi sự chết mình mà phá diệt kẻ cầm quyền sự chết, là ma quỷ” (Ê-phê-rơ 2:14).

Đọc chung với biến cố Thập Tự Giá thì ý nghĩa của sách Gióp mới trọn vẹn, vì Thập Tự Giá giải đáp nhiều thắc mắc mà sách Gióp đã chọn không trả lời, như thắc mắc quan trọng nhất là tính cách công bằng của sự kiện Đức Chúa Trời ngự trên ngôi Ngài ở tận nơi thiên đàng xa cao, trong khi ông Gióp ở dưới đất phải chịu nhiều gian truân, để chứng tỏ lòng trung kiên tuyệt đối của mình trước lời vu cáo hiểm độc đầy thách thức của Satan. Cây Thánh Giá chứng minh rằng, hơn tất cả sự đau khổ của ông Gióp hay của bất cứ ai trong chúng ta, Chúa của chúng ta đã tự nguyện chịu đọa đầy, quy người dưới sức nặng vụn vụn của toàn thể tội lỗi và khổ đau của nhân loại chống chất như núi, để cho chúng ta có hy vọng và lời hứa về sự cứu rỗi.

Ông Gióp đã xem Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa. Còn chúng ta sau biến cố Thập Tự Giá thì xem Ngài không những chỉ là Đấng Tạo Hóa, mà cũng là Đấng Cứu Chuộc, Đấng đã trả giá quá đắt cho tội lỗi gồm ghiếc của chúng ta (Phi-líp 2:6-8). Nhận thức này bắt buộc chúng ta cũng phải thốt lên như ông Gióp: “Vị vậy, tôi lấy làm gớm ghê tôi, Và ăn năn trong tro bụi.” (Gióp 42:6).

SA-TAN BỊ VẠCH MẶT

Xin đọc Giăng 12:30-32. Đức Chúa Giê-su báo trước kết cuộc gì sẽ xảy đến cho Sa-tan, là hậu quả của Thập Tự Giá và cuộc chiến ác đấu tranh vĩ đại?

Bà Ellen G. White trong cuốn *Thiện Ác Đấu Tranh* đã luận về cái chết của Đức Chúa Giê-su trên Thập Tự Giá rằng nó có tầm ảnh hưởng lớn lao đối với thiên đàng và cả vũ trụ đang chứng kiến. “Lời lên án đối trá của Sa-tan về bản tánh và quyền uy của Đức Chúa Trời đã hiện nguyên hình. Sa-tan tố cáo Đức Chúa Trời muốn tôn vinh chính Ngài bằng cách đòi hỏi dân sự của Ngài phải quy phục hoàn toàn và tuyệt đối phục tùng Ngài. Sa-tan cũng rêu rao rằng Đấng Tạo Hóa bắt mọi loài thọ tạo phải tự phủ nhận và hy sinh bản thân, nhưng chính Ngài thì không làm vậy. Tuy nhiên qua ánh sáng của Thập Tự Giá, các thiên sứ giờ đây thấy rõ rằng chính tình yêu bao la đã thúc đẩy Đấng Trị Vì vũ trụ chịu sự hy sinh vĩ đại nhất nhằm cứu vớt mọi tội nhân. Chính Đức Chúa Trời ‘làm cho thế gian lại hòa với Ngài.’ (II Cô-rinh-tô 5:19). Ngoài ra, Lu-xi-phe đã để cho tội lỗi xâm nhập, do lòng thèm khát mình được tôn thờ, và do tham vọng chiếm đoạt quyền trị vì của Đức Chúa Trời. Ngược lại, để tận diệt tội lỗi, Đấng Cơ Đốc đã hạ mình vâng phục cho đến chết.” – Phỏng trích từ trang 502, *The Great Controversy*.

Xin đọc II Cô-rinh-tô 5:19. Bằng cách nào cái chết của Đấng Cơ Đốc có thể đem thế giới sa ngã trở lại với Đức Chúa Trời?

Thế gian đã rơi sâu vào hố thẳm tội lỗi phản nghịch, dang tay đón mời các mưu đồ nham hiểm của Sa-tan, như chúng ta đã thấy rất rõ trong sách Gióp. Tuy nhiên Đức Chúa Giê-su đã tình nguyện trở thành người, đồng thời không hề đánh mất thần tính của mình, và qua hành động ấy, bắc lại nhịp cầu liên kết bất diệt giữa đất và trời. Rồi qua cái chết của Ngài, Ngài đảm bảo sự hủy diệt tối hậu của tất cả tội lỗi và Sa-tan. Tại đồi Gô-gô-tha, Đức Chúa Giê-su đã trả giá chính thức hợp pháp cho tội lỗi, chuộc lại thế giới hư mất. Chúng ta là những kẻ tử tội, nhưng nhờ đức tin nên được hứa cho một sự sống vĩnh cửu trong Đức Chúa Giê-su.

Bất cứ tội nào bạn phạm, Đức Chúa Giê-su cũng đã trả trọn cho nó trên cây Thánh Giá. Tại sao chân lý lạ lùng này nên thay đổi đời bạn và khiến bạn cảm thấy mình nên sống một cuộc đời vâng phục Chúa?

TỰ TƯỜNG BỒ TÚC:

Đức Chúa Giê-su có nói: “Hiện bây giờ, có sự phán xét thế gian này, và hiện nay vua chúa của thế gian này phải bị xua đuổi. Còn ta, khi ta đã được treo lên khỏi đất, ta sẽ kéo mọi người đến cùng ta. Ngài phán vậy để chỉ mình phải chết cách nào” (Giăng 12:31-33). Đây là cuộc khủng hoảng của thế giới. Đức Chúa Giê-su tự nhủ: ‘Nếu ta trở nên của lễ chuộc tội cho nhân loại, thế gian sẽ không còn tối tăm và sự khống chế linh hồn con người của Sa-tan sẽ bị bẻ gãy. Hình ảnh đã bị hoen ố của Đức Chúa Trời trong mỗi tâm hồn sẽ được tái tạo trình nguyên, và cuối cùng đại gia đình của các thánh nhân sẽ được sum vầy trong nhà trên thiên đàng.’ Tình trạng tân tạo này là kết quả có được từ cái chết của Đấng Cơ Đốc. Đấng Cứu Thế trầm tư mặc tưởng về viễn ảnh huy hoàng đang hiện ra trước mắt Ngài. Ngài cũng thấy cây thập tự vốn tàn nhẫn và khủng khiếp nay sáng chói ánh hào quang.

“Tuy nhiên chương trình cứu vớt nhân loại không phải là mục tiêu duy nhất của thập tự giá. Qua thánh giá, khắp vũ trụ đã nhìn biết tình yêu bao la của Đức Chúa Trời, và mục kích cảnh vua thế gian bị đuổi chạy tơi bời. Các lời tố cáo Đức Chúa Trời vô căn cứ của Sa-tan đã bị bác bỏ. Các vết nhơ kinh tởm ma quỷ để lại trên thiên đàng đều đã được tẩy sạch. Tất cả thiên sứ và nhân loại được mang lại gần với Đấng Cứu Chuộc.” – Phỏng trích từ trang 625, 626 *The Desire of Ages* của tác giả Ellen G. White.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Bạn có nghĩ ra cách nào khác để chứng minh rằng cuộc đời và cái chết của Đức Chúa Giê-su đã giải đáp các nghi vấn mà sách Gióp đã không trả lời?
2. Hãy suy gẫm về những cá tính nào của Đức Chúa Trời mà Thập Tự Giá đã truyền đạt đến chúng ta, nhất là khi nhận thức rằng Đấng dựng nên chúng ta cũng là Đấng đã chết cho chúng ta trên cây thập tự. Tại sao sự suy gẫm ấy có thể mang lại cho chúng ta niềm hy vọng và an ủi lớn lao, dầu cho chúng ta đang trực diện bất cứ nan đề nào? Kết luận ở đây dạy chúng ta phải biết tin cậy Đức Chúa Trời và lòng tốt lành của Ngài như thế nào? (Xin đọc Rô-ma 8:32).
3. Sách Gióp phô bày cuộc chiến vĩ đại giữa Đấng Cơ Đốc và Sa-tan đang tiếp diễn trên trời lẫn dưới đất. Thủ tướng tượng tâm trạng của các thiên sứ, vốn quen thuộc với Đức Chúa Giê-su đầy vinh hiển thượng giới, nhưng bây giờ phải chứng kiến cảnh Ngài hạ mình cam chịu khổ hình tui nhục nơi đồi Gô-gô-tha. Tại sao suy gẫm về ý tưởng lạ lùng này giúp chúng ta tri ân nhiều hơn những gì chúng ta được ban cho qua Đức Chúa Giê-su.